

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/731/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112206345
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112206345.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: Goldcrystal SK s.r.o., so sídlom Bratislavská 445, Dubnica nad Váhom, IČO: 46 406 131 (predtým GOLDCRYSTAL, s.r.o., so sídlom Bratislavská 445, Dubnica nad Váhom, IČO: 36 327 298), zastúpeného +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, so sídlom Sokolovská 270/201, 19000 Praha 9, Česká republika, v mene ktorej poskytuje právne služby na území SR organizačná zložka + ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, organizačná zložka so sídlom Grösslingova 56, Bratislava, proti žalovanému: SR - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, so sídlom Špitálska 6, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09. októbra 2014, č.k. 4C/46/2012 -574, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal proti žalovanému zaplatať náhradu škody z dôvodu nekonania žalovaného a neplatného odstúpenia od zmluvy. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatať sumu 346.242,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 346.242,25 eur od 27.2.2012 do zaplatať, v priebehu konania zoberal späť žalobu v časti o zaplatať 5.538,14 eur, a preto v tejto časti zastavil konanie uznesením zo dňa 8.1.2014 a následne žalobca zoberal späť žalobu v časti zaplatať sumu 35.000 eur, v ktorej časti súd konanie zastavil uznesením na pojednávaní dňa 9.10. 2014. Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu ako prijímateľ uzavrel dňa 15.6.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. UZ2711023045601 s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR v zastúpení Sociálnej implementačnej agentúry ako poskytovateľom v zmysle § 269 ods.2 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva a v zmysle § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a pri zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ďalších predpisov. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR konajúce prostredníctvom Sociálnej implementačnej agentúry ako poskytovateľ listom zo dňa 7.9.2010 odstúpilo od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. UZ2711023045601 zo dňa 15.6.2010, uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu z dôvodu, že zistil, že právny predchodca žalobcu ako prijímateľ nesplnil základnú podmienku oprávnenosti v zmysle § 15 ods. 3 zákona č. 528/2008 Z.z. Listom zo dňa 28.3.2011 právny predchodca žalobcu vyzval Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny na náhradu škody v sume 346.242,25 eur z dôvodu neplatného odstúpenia od zmluvy a porušenia zmluvnej povinnosti. Listom zo dňa 23.2.2012 adresovaný Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej zmluvy v zmysle § 345 a § 348 Obchodného

zákonníka s odôvodnením, že v dôsledku postoja druhej zmluvnej strany je možné vyvodiť, že k splneniu zmluvných povinností zo strany Ministerstvo práce, sociálnych vecí SR nedôjde. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 373 a § 379 Obchodného zákonníka a uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uplatnil svoj nárok proti ním označenému žalovanému, a to SR zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR titulom náhrady škody za porušenie zmluvnej povinnosti vyplývajúcej mu zo od Zmluvy o poskytovaní nenávratného finančného príspevku č. UZ2711023045601 zo dňa 15.6.2010, pričom škoda mu mala vzniknúť titulom straty príležitosti dokončiť projekt, v dôsledku ktorej došlo k zmareniu zvýšenia kvalifikácie zamestnancov a produktivity práce v rámci výrobného procesu, ktorá viedla k strate ďalších zákaziek a ku vzniku ďalšej ešte nevyčíslenej škody. Dospel k záveru, že Slovenská republika, ktorú právny predchodca žalobcu označil ako žalovaného, nie je subjektom hmotnoprávneho vzťahu vyplývajúceho z obchodných záväzkov, a preto nie je pasívne vecne legitimovaná. Zmluva o poskytovaní nenávratného finančného príspevku č. UZ2711023045601 zo dňa 15.6.2010 bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako prijímateľom a Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR v zastúpení Sociálnej implementačnej agentúry ako poskytovateľom v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Subjektom, ktorý je v danom prípade nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, je Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR ako samostatný subjekt civilného procesu a pokiaľ ho právny predchodca žalobcu označil ako orgán zastupujúci Slovenskú republiku, vymedzil tým jasne okruh strán v konaní, ale nesprávne. Vzhľadom na nedostatok vecnej pasívnej legitimácie žalovaného neskúmal ďalšie námietky vznesené stranami a nezaoberal sa ani námietkou žalovaného, ktorou žiadal započítať sumu 96.538,14 eur ako kompenzačnú námietku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že si ich náhradu neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote právny predchodca žalobcu, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu trovy právneho zastúpenia. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, súd nesprávne právne vec posúdil a strane sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Súd sa pri identifikácii subjektu zaoberal len jeho označením tak, ako ho uviedol jeho právny predchodca v žalobe a to "SR - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR" a z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že sa nezaoberal identifikačným číslom organizácie, ktoré v žalobe jeho právny predchodca pri identifikácii žalovaného taktiež uviedol. Z obsahu spisu je jasné, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorej zodpovedá jeho právo a nárok, ktorý si uplatňuje tento v konaní, je Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR ako právnická osoba, ktoré ani nikdy nenamietal svoju pasívnu legitimáciu. Z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva, že ako žalovaného označil Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny ako právnickú osobu, a nie štát Slovenskú republiku. Toto odvodzuje predovšetkým z označenia použitého v žalobe IČO pri identifikácii žalovaného. Zo skutočnosti, že v označení názvu žalovaného popri označení Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny uviedol pred týmto označením aj skratku SR, nemožno vyvodiť záver, že ako žalovaného označil Slovenskú republiku. S poukazom na § 157 ods. 2 O.s.p. a aj na ustálenú a konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, keď súd v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne nevysvetlil, prečo považuje označenie žalovaného za určité a jasné, a na základe čoho určil, že žalovaným by mala byť Slovenská republika, a nie Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, keď právny predchodca žalobcu pri identifikácii žalovaného uviedol aj IČO, ktoré je pridelené práve Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR a slúži na jeho jednoznačnú identifikáciu a nezameniteľnosť s inými organizáciami. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nedal odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, týkajúce sa pasívnej vecnej legitimácie žalovaného a jeho označenia v žalobe. Nezdôvodnil presvedčivo závery o nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného a z akých dôvodov sa vôbec nezaoberal údajom o identifikačnom čísle žalovaného. Ďalej namietal, že súd sa nevysporiadal so vzájomným návrhom žalovaného na zaplatenie sumy 96.538,14 eur, tento kvalifikoval len ako kompenzačnú námietku podľa § 98 O.s.p. a neodôvodnil zamietnutie tohto vzájomného návrhu, resp. o tomto vzájomnom návrhu vo výrokovvej časti nerozhodol.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že i keď právny predchodca žalobcu použil IČO, ktoré prislúcha Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR, žalovaného označil jednoznačne SR - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, z čoho vyplýva označenie žalovaného ako Slovenská republika v zastúpení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Poukázal na to, že na otázku súdu na pojednávaní dňa 9.10.2014 prečo žaluje na náhradu škody Slovenskú republiku, zastúpenú

Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny, keď zmluvu uzavrel s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny, právny predchodca žalobcu uviedol, že zmluvu uzavrel s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny a má za to, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny je organizačná zložka štátu, a preto žaluje žalovaného. Z odpovede právneho predchodcu žalobcu jednoznačne vyplýva, že žaloval Slovenskú republiku, pretože bral Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny v danom prípade iba ako jej organizačnú zložku, a nie ako samostatný subjekt práva. Taktiež na otázku súdu, prečo v podaní zo dňa 4.2.2014 vo svojom vyjadrení označil ako žalovaného Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny, právny predchodca žalobcu uviedol, že to netuší, asi tam vypadlo označenie SR - nebolo to myslené ako zámena subjektu. Pokiaľ právny predchodca žalobcu namietal, že žalovaný nikdy nenamietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, uviedol, že otázka pasívnej vecnej legitímácie je otázkou hmotnoprávnou a súd sa ňou má povinnosť zaoberať v rámci skúmania podmienok konania (§ 103 a § 104 O.sp.). Navyše právny predchodca žalovaného je zastúpený advokátom, takže nemožno v danom prípade plne aplikovať poučovaciu povinnosť súdu a tiež vzhľadom na to, že o povinnostiach vyplývajúcich z hmotného práva, súd nepoučuje. Nesúhlasil s námietkami, týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, podľa jeho názoru súd sa dostatočne zaoberal pasívnou vecnej legitímáciou žalovaného a vzhľadom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, neexistoval dôvod, aby sa súd ďalej zaoberal skutočnosťami, ktoré namietal právny predchodca žalobcu alebo žalovaný v súvislosti s uplatňovaným nárokom žalobcu.

4. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C.s.p."), účinného od 1.7.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal proti žalovanému zaplataenia žalovanej istiny s príslušenstvom titulom náhrady škody z dôvodu neplatného odstúpenia od zmluvy žalovaným, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto; v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov; správne vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správny právny záver, že Slovenská republika, ktorú žalobca označil ako žalovaného, nie je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, vyplývajúceho z obchodných záväzkov, a nie je preto pasívne vecne legitimovaná. Svoje úvahy vedúce k zamietnutiu žaloby aj v súlade s ust. § 157 ods.2 O.s.p., resp. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, a to po stránke skutkovej, aj po právnej stránke a jeho odôvodnenie je tak dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých záverov. Proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohol právny predchodca žalobcu náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jeho základné právo na spravodlivý súdny proces a nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie preto nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené. S ohľadom na uvedené odvolací dôvod právneho predchodcu žalobcu založený na tvrdení, že odôvodnením napadnutého rozsudku došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. a odňala sa mu postupom súdu možnosť konať pred súdom, nemôže obstať.

6. V odvolacom konaní právny predchodca žalobcu predložil zmluvu o postúpení pohľadávky, uzavretú dňa 25.7.2018, medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Goldcrystal SK s.r.o., ako postupníkom, ktorou preukázal, že po začatí konania došlo k prevodu práv, o ktorých sa koná a navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť, na ktorú boli tieto práva prevedené, ktorá súhlasila s jej vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu. Odvolací súd preto uznesením zo dňa 24.9.2018 č.k. 8Co/731/2015 - 641, 8Co/732/2015 pripustil, aby pôvodný žalobca vystúpil z konania a na jeho miesto vstúpil do konania nový žalobca: Goldcrystal SK s.r.o., so sídlom Bratislavská 445, Dubnica nad Váhom, IČO: 46 406 131, s ktorou spoločnosťou pokračoval v odvolacom konaní ako s právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

7. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu označil ako žalovaného v konaní Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR, keď táto skutočnosť nesporne vyplýva z označenia žalovaného v žalobe, ako aj z vyjadrení právneho predchodcu žalobcu v konaní, keď na pojednávaní dňa 9.10.2014 na otázku súdu uviedol, že zmluvu uzatváral s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny a podľa jeho názoru Ministerstvo práce,

sociálnych vecí a rodiny je organizačná zložka štátu, a preto žaluje žalovaného. Pokiaľ ide o jeho podanie zo dňa 4.2.2014, v ktorom označil ako žalovaného Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny uviedol, že označenie SR v podaní vypadlo a nebolo to myslené ako zámena subjektu. Nedôvodne preto žalobca v odvolaní namieta, že ako žalovaného označil Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny ako právnickú osobu, a nie štát Slovenskú republiku, a to s poukazom najmä na to, že v žalobe uviedol pri identifikácii žalovaného aj údaj o jeho identifikačnom čísle, s ktorým sa súd prvej inštancie nezaoberal. Z označenia žalovaného ako SR - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky so sídlom Špitálska 6, Bratislava, IČO: 00 681 156, a to nielen v žalobe, ale aj v odvolaní, jednoznačne vyplýva, že žalovaným subjektom nie je Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky ako samostatný subjekt, ale Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a uvedením IČO pri označení žalovaného v žalobe je identifikovaný práve tento orgán zastupujúci Slovenskú republiku v konaní. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne odôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že žalobca si uplatnil nárok proti žalovanému, a to Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, keď poukázal aj na vyjadrenie žalobcu v konaní, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky je organizačná zložka štátu a že v podaní zo dňa 4.2.2014 označenie Slovenská republika vypadlo omylom, a nie z dôvodu návrhu na zmenu strany.

8. Správne súd prvej inštancie pri posudzovaní vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v konaní vychádzal zo Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. UZ2711023045601 zo dňa 15.6.2010, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako prijímateľom a Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky v zastúpení Sociálnej implementačnej agentúry ako poskytovateľom v zmysle Obchodného zákonníka, na základe ktorej si právny predchodca žalobcu uplatnil proti žalovanému nárok na náhradu škody, spôsobenému porušením zmluvnej povinnosti vyplývajúcej z uvedenej zmluvy a neplatným odstúpením od tejto zmluvy a správne dospel k záveru, že na základe uvedenej zmluvy je v danom prípade nositeľom hmotnoprávnej povinnosti Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky ako samostatný subjekt, a nie Slovenská republika. Správne preto zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v konaní a nezaoberal sa ďalšími námietkami strán.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s§ 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasom 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok

minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).